

Sergi Grau Torras, *Les transformacions d'Aristòtil. Filosofia natural i medicina a Montpeller: el cas d'Arnau de Vilanova (c. 1240-1311).*

Premi IEC de Filosofia Joaquim Carreras i Artau 2017.

Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 2020, 264 pàg.

Arnau de Vilanova, un dels metges de més prestigi de l'edat mitjana llatina, és autor d'una extensa obra que va contribuir a definir la medicina com a ciència en el sentit escolàstic del terme. La seva medicina s'inscriu dins el galenisme, que arriba a l'edat mitjana gràcies a les traduccions dels metges àrabs. En diverses obres, també hi constatem la influència d'Aristòtil. En aquest sentit, Arnau de Vilanova s'esforça a conjugar la filosofia natural aristotèlica amb la medicina i estableix les competències de cada una d'aquestes dues disciplines. Així, Arnau va definir la naturalesa de la disciplina mèdica i de la seva tasca com a coneixement, és a dir, com una ciència aristotèlica que procedia dels principis de les causes universals cap als efectes específics. Aquesta concepció va entrar en conflicte amb una altra manera d'entendre la medicina, més tècnica i pràctica, però amb el temps es va acabar imposant. Aquest llibre analitza la influència d'Aristòtil en la medicina i la filosofia natural d'Arnau de Vilanova.

Joan Vergés Gifra, Max Pérez Muñoz (ed.),

Frederica Montseny: més enllà del mite.

Girona: Documenta Universitària – Publicacions de la Càtedra Ferrater Mora, 2020, 252 pàg.

La vida de Frederica Montseny (1905-1994) resumeix bé una part considerable de la història de l'anarcosindicalisme català, espanyol i europeu. Tanmateix, la seva escriptura, el seu pensament i la seva obra no són tan coneguts. En aquest volum, un conjunt d'historiadors, crítics culturals, crítics literaris i filòsofs repassen la trajectòria de qui fou la primera ministra de la història política espanyola, consideren les idees que traspuen els escrits que va publicar, analitzen les novel·les, els assajos i els llibres de testimoniatge que va escriure, destaquen la importància de Montseny en la història del feminisme, etc. El propòsit del llibre no és en absolut doctrinal, ni amaga cap intenció hagiogràfica. Però sí que persegueix fer una certa justícia a l'obra d'una dona excepcional en molts sentits.